Nr. 1 Łódź, dnia 4 stycznia 1926 r. Rok 7.

Opłata pocztowa opłacona ryczałtem.

Dziennik Urzędowy

Województwa Łódzkiego

Prenumerata wynosi:
Miesięcznie . . . . 50 groszy
Kwartalnie . . . . 1.50 groszy
z odnoszeniem do domu.
Cena numeru pojed. 15 gr. Konto w P. K. O. 30091.

TELEFON 284 i 255

Redakcja i Administracja
pokój 25 pokój 67.
Łódź, Województwo, ulica Zawadzka Nr. 11
Redaktor przyjmuje od 12-ej do 1-ej.
Administracja czynna od 11 rano do 2-ej po poł.

„Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko akie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. — Cena ogłoszeń: drobne 6 groszy za wyraz najmniej 60 groszy. Zwyczajne: 20 groszy za wiersz milimetrowy (strona 4 szpalty).

Każda nowa podwyżka taryfy obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia zmiany cen, bez uprzedniego zawiadomienia.

Ogłoszenia zamiejscowe i zagraniczne przyjmowane są tylko przez Biuro „Administracja", Łódź, Piotrkowska 73, telefon 25-53

TREŚĆ:

IV.

OKÓLNIKI.

Wydział Prezydjalny.

1

Min Spr. Wewn. Warszawa, dn. 4 grudnia 1925 r.
Nr. AP. 13854.

Okólniki Nr. 110.

Do P. P. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie, P. Komisarza Rządu na m. Warszawę i do Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie.

P. Prezes Rady Ministrów okólnikiem do wszystkich Ministerstw z dnia 17 listopada 1925 roku Nr. 129/18805 wydał następujące zarządzenie:

„Wobec ustania specjalnych powodów, które w początkowym okresie tworzenia się organizacji Państwa przemawiać mogły za pewną pobłażliwością przy przyjmowaniu na służbę państwową, kandydatów na urzędników, zwracam uwagę, opierając się na uchwale Rady Ministrów z dnia 13 listopada r. b., na konieczność bezwzględnego obecnie przestrzegania, by *przyjmowani na służbę przygotowawczą kandydaci odpowiadali w zupełności wszelkim warunkom, przepisanym ustawą z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej* (Dz.U.R.P. Nr. 21, poz. 164). Ustawa powyższa, oprócz warunków ogólnych stawia w art. 11 specjalne wymagania co do wykształcenia, przepisując dla kandydatów na stanowiska I-ej kategorji ukończenie wykształcenia wyższego, II-ej kategorji — średniego, III kategorji — niższego, lub niższych klas szkoły średniej. Jedynie więc kandydaci posiadający przepisane wykształcenie mogą być dopuszczeni do jednorocznej służby przygotowawczej, a po jej ukończeniu i złożeniu przepisanego egzaminu praktycznego, mianowani *(na stałe lub do odwołania)* urzędnikami. Udzielone Radzie Ministrów w ostatnim ustępie art. 11 powołanej ustawy upoważnienie do zezwolenia na mianowanie osoby nieposiadającej przepisanego poziomu wykształcenia, musi być z natury rzeczy ograniczone do nader rzadkich wyjątków. Ponadto ustać winno przyjmowanie do służby państwowej kandydatów z poza sfery urzędników odrazu na wyższe stanowiska i stopnie służbowe i to niezależnie od tego, czy stanowiska te mają być im powierzone na stałe, czy też tylko do odwołania (prowizorycznie); wakujące w poszczególnych urzędach stanowiska winny być obsadzone zasadniczo kandydatami z pośród czynnych urzędników przy ścisłem zastosowaniu przepisów ustawy o państwowej służbie cywilnej i wydanych do tej ustawy rozporządzeń wykonawczych.

Komunikując Panom powyższe do wiadomości i ścisłego stosowania się jednocześnie zwracam uwagę, że co do trybu przyjmowania kandydatów do służby przygotowawczej obowiązują:

a) odnośnie do stanowisk administracyjnych I-ej kategorji postanowienia §§ 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1925 roku Dz. Ust. Nr. 6, poz. 48;

b) odnośnie do stanowisk administracyjnych II kategorji postanowienia §§ 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1925 roku Dz. Ust. Nr. 16, poz. 103;

c) odnośnie do stanowisk rachunkowych II-ej kategorji — postanowienia §§ 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1925 roku Dz. Ust. Nr. 6, poz. 49;

d) odnośnie do stanowisk III-ej kategorji — postanowienia §§ 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 maja 1925 r. Dz. Ust. Nr. 60, poz. 424.

Uzupełnianie personelu urzędniczego w Centralnym Zarządzie Ministerstwa zasadniczo odbywać się będzie przez powoływanie do służby w Centrali urzędników władz Ministerstwu podległych z pośród przedstawianych przez Szefów tychże władz wysoko kwalifikowanych kandydatów.

Nadsyłane bezpośrednio Ministerstwu podania osób ubiegających się o przyjęcie do służby przekazywane będą właściwym P. P. Wojewodom (P. Delegatowi Rządu w Wilnie, P. Komisarzowi Rządu w Warszawie), celem postąpienia z nimi tak, jak gdyby były złożone odnośnej władzy II instancji, powołanej do dopuszczenia do służby przygotowawczej.

Minister: (—) Raczkiewicz.

L. Pr. 6373(35)I. Łódź, dnia 19 grudnia 1925 r.

Panom Naczelnikom Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego, Panu Dyrektorowi Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych, Panom Starostom Województwa Łódzkiego, oraz Panu Komisarzowi Rządu na m. Łódź — udzielam do wiadomości.

Wojewoda: w/z Łyszkowski.

2

L. Pr. 5863(3)II. Łódź, dnia 22 grudnia 1925 r.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego i Pana Komisarza Rządu na m. Łódź.

W ślad za reskryptem tut. z dnia 29. 10. b. r. L. Pr. 5863(2)II i na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 6. 12. b. r. L. Pr. 10775 komunikuje Panom, że P. Prezydent Rzeczypospolitej udzielił exequatur listem komisyjnym P. Said Bey jako Wicekonsula Turcji na obszar Rzeczypospolitej z wyjątkiem Województw: Krakowskiego, Lubelskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego i Wołyńskiego z siedzibą w Warszawie.

Zechcą Panowie zapewnić wspomnianemu Wice konsulowi w razie potrzeby pomoc władz administracyjnych rządowych i samorządowych.

Wojewoda: w.z Łyszkowski.

Wydział Administracyjny.

3

Min. Robót Publ. Nr. 3890/Od. Warszawa, dn. 12 grudnia 1925.

Okólnik.

Do wszystkich Panów Wojewodów i Pana Delegata Rządu w Wilnie.

Z powodu skarg wniesionych do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, w sprawach daniny lasowej, zapadły w dniu 11 grudnia 1925 r. do L. rej. 1465/24 i 1475/24 dwa wyroki, wyjaśniające zasadnicze kwestje.

1) Najwyższy Trybunał Administracyjny orzekł, iż od wysokości cen wojewódzkich, podług których następuje przeliczenie daniny lasowej w naturze na ekwiwalent pieniężny, nie jest dopuszczalne odwołanie, albowiem art. 10 ustawy z 6. 7. 1923 roku przewiduje odwołanie jedynie od wysokości daniny w naturze, a płatnik niezadowolony z ceny może skorzystać z art. 8 ustawy i postawić Rządowi do dyspozycji drzewo w naturze. Na podstawie tego wyroku należy zamieszczać w orzeczeniach wymiarowych pouczenie, że od wysokości ceny nie przysługuje żaden środek prawny, wolno jednak płatnikowi w terminie 30-to dniowym złożyć oświadczenie po myśli art. 8.

2) Ani ustawa o daninie lasowej, ani wydane do niej rozporządzenie wykonawcze nie rozróżniają i nie wymieniają nigdzie rodzaju służebności, dlatego też i z uwagi na specjalny charakter tej ustawy podatkowej nie można interpretować jej na niekorzyść płatników w sposób, rozszerzający, lecz należy przyjąć, że redukcja rozmiaru daniny winna być stosowana do wszystkich lasów, obciążonych służebnościami, niezależnie od rodzaju tych ostatnich, z tem jedynie zastrzeżeniem, że pod pojęcie „służebność", w rozumieniu cytowanej ustawy, nie podpadają takie służebności, które jak np. prawo przechodu, przejazdu lub przepędu bydła, nie wpływają na wartość lasu i jego rozwój.

Następstwem powyższego zapatrywania prawnego jest, że wymiar daniny lasowej na podstawie pięcioletnich etatów będzie uzasadniony w tych wszystkich wypadkach, w których ma się do czynienia z istnieniem służebności, polegających na poborze drzewa użytkowego lub opałowego, pniaków, lub na prawie paszy. Wyjątek stanowi istnienie tak zwanych ciężarów rzeczowych, pojawiających się w kilku województwach, a polegających na obowiązku właściciela lasu dostarczania kościołom lub szkołom gotowych, wyrobionych sągów drzewa opałowego, albowiem ciężar tego rodzaju nie jest służebnością w rozumieniu ustawodawstwa o prawie prywatnem. Jeżeliby jednak w pewnym poszczególnym wypadku uprawniony do korzystania ze służebności, obowiązany był właścicielowi lasu zwracać, a więc płacić każdorazowo koszta ścinki i wyrobienia sągów, natenczas nie będzie to już ciężar rzeczowy, lecz służebność, uzasadniająca zmniejszony wymiar daniny.

Wreszcie w kwestji stosunku kupca (właściciela drzewostanów) do właściciela lasu, o czem mówi § 4 rozp. wyk. z 25. 9. 1923 r., orzekł Najwyższy Trybunał Administracyjny zgodnie z dotychczasowem zapatrywaniem Ministerstwa, że za podstawę wymiaru daniny lasowej służą 10-cio letnie, względnie 5-cio letnie etaty rębne i do uiszczenia z tych właśnie etatów daniny w wysokości 30% jest obowiązany ich posiadacz, że następnie danina obciąża posiadacza nie w stosunku do zawartości całego obszaru leśnego, lecz w stosunku tylko do drzewostanów, podlegających daninie, że wreszcie o proporcjonalnym podziale daniny pomiędzy właścicielem lasu a nabywcą może być mowa tylko wówczas, jeżeli przedmiotem nabycia była nie całość, lecz tylko część drzewostanów,

a więc jeden lub kilka etatów rębnych z okresu czasu oznaczonego w ustawie.

Za Ministra: (—) Podpis.
w z. Dyrektora Departamentu.

L. AD. 41/233. Łódź, dnia 18 grudnia 1925 r.

Wszystkim PP. Starostom Województwa Łódzkiego udzielam do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Jednocześnie zwracam uwagę P. Staroście na zamieszczanie pouczenia w orzeczeniach wymienionych, że od wysokości ceny nie przysługuje żaden środek prawny, wolno jednak płatnikowi w terminie 30-to dniowym złożyć oświadczenie po myśli art. 8 ustawy z dnia 6. 7. 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 87, poz. 676).

Za Wojewodę: (—) Tułecki,
Naczelnik Wydziału Administr.

Wydział Zdrowia Publicznego.

4

Ministerstwo Spraw Wewn. Warszawa, 4. 12. 1925.
Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia.
Nr. Z. Z. 12318/25.

Okólnik.

Do Panów Wojewodów, Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Delegata Rządu w Wilnie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia) zamierza z początkiem roku przyszłego przystąpić do energicznej akcji zwalczania durów osutkowego (plamistego) i powrotnego i w tym celu opracowuje najbardziej skuteczne metody walki z temi chorobami. Ze względu na szczupłe fundusze, jakiemi Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia rozporządza, zostanie narazie jedno z Województw (względnie kilka powiatów) najbardziej zagrożone epidemją powyższych chorób obrane jako teren doświadczalny intensywnej walki i dla tego Województwa zostanie z ramienia Generalnej Dyrekcji Służby Zdrowia powołana specjalna organizacja dla badań i walki przeciwko durom i wszawicy. Prócz tego przeprowadzony zostanie wywiad epidemjologiczny, który objąć ma całą Polskę.

W sprawie tej konieczna jest jak najsumienniejsza pomoc wszystkich lekarzy urzędowych (powiatowych, miejskich i innych); Ministerstwo uprasza przeto Pana Wojewodę (P. Komisarza Rządu, P. Delegata Rządu) o polecenie wszystkim podległym organom sanitarnym: 1) najskrupulatniejszego przestrzegania obowiązujących przepisów co do zwalczania chorób zakaźnych, a specjalnie durów plamistego i powrotnego (Ustawa z dn. 25. 7. 1919 r. Dz. Ust. Nr. 67, poz. 402), 2) ścisłego wypełniania wg. załączonych wzorów tymczasowego doniesienia i wywiadu, przesyłając takowe bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia) Warszawa, ul. Nowowiejska Nr. 39, Wydział Chorób Zakaźnych.

Niezależnie od powyższego należy wyjaśnić podwładnym organom sanitarnym wielkie znaczenie podjętej przez Generalną Dyrekcję Służby Zdrowia pracy, zaznaczając, że tylko sumienna pomoc lekarzy powiatowych, miejskich i szpitalnych umożliwi Generalnej Dyrekcji Służby Zdrowia pomyślnie rozwiązać podjęte przez nią zadanie.

W sprawie załączonych wzorów Ministerstwo wyjaśnia, że: 1) tymczasowe doniesienie (wzór 1) winno być wypełnione każdorazowo zaraz po stwierdzeniu lub podejrzeniu przypadku duru osutkowego lub powrotnego i przesłane bezzwłocznie do Generalnej Dyrekcji Służby Zdrowia.

2) Wywiad o durze plamistym, powrotnym (wz. II) należy również przesłać do Generalnej Dyrekcji Służby Zdrowia, jednakże dopiero po uzyskaniu wszelkich potrzebnych danych i po otrzymaniu wiadomości o ostatecznym wyniku przypadku, to jest wyzdrowieniu lub zgonie. Wywiad ten należy przedłożyć i w wypadku podejrzenia, które w następstwie nie okazało się ani durem plamistym ani powrotnym.

3) Liczby porządkowe wywiadu oraz doniesienia tymczasowego o jednym i tymsamym przypadku choroby winny być identyczne.

Ażeby tymczasowe doniesienia i wywiad miały pełną wartość epidemjologiczną, pożądane jest poparcie rozpoznania choroby badaniem krwi. W tym celu należy zobowiązać lekarzy szpitalnych we wszystkich przypadkach duru plamistego i powrotnego tak pewnych jak i podejrzanych do pobierania próby krwi do badania i przesyłania jej do najbliższego Państwowego Zakładu Epidemjologicznego w Warszawie, względnie filji tegoż we Lwowie, Krakowie, Łodzi, Toruniu, Lublinie i Wilnie. O wyniku badania należy zawiadomić odnośnego lekarza powiatowego, który dane te dołączy do wywiadu.

O ile wyjątkowe warunki lokalne lub też ciężki stan chorego nie dają możności lekarzowi izolować chorego na dur plamisty lub powrotny w szpitalu, należy zobowiązać lekarzy urzędowych do pobierania próby krwi na miejscu dla badania serologicznego względnie mikroskopowego, poczem wynik badania dołączyć do wywiadu.

Do wykonania powyższych prób potrzeba:

a) do badań na dur plamisty — nie mniej niż 2 cm^3 krwi pobranej jałowo;

b) do badań na dur powrotny (na krętki) — dwa preparaty krwi, z których jeden mazany, drugi na oddzielnem szkiełku przedmiotowem z grubą kroplą. Preparaty te należy przy osuszaniu chronić od kurzu i much.

Naczyń do przesyłania próbek krwi tudzież szkiełek dostarczy na każdorazowe zapotrzebowanie Państwowy Zakład Higjeny w Warszawie, względnie najbliższa jego filja.

Za Ministra: (—) Adamski,
Zastępca Generalnego Dyrektora
Służby Zdrowia.

L. ZD. 2653/I. Łódź, dnia 19 grudnia 1925 r.

Do Starostwa, Lekarz Powiatowy, (do wszystkich) i Komisarjat Rządu na m. Łódź.

Odpis okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Generalnej Dyrekcji Służby Zdrowia w sprawie

walki z durem plamistym i powrotnym w roku 1926 przesyłam do wiadomości i wykonania.

Za Wojewodę: (—) Dr. Skalski,
Naczelnik Wydz. Zdrowia Publ.

5

Min. Spr. Wewn. — Generalna Dyrekcja Służby Zdr. Nr. ZH. 7649/25.

Warszawa, dnia 5 grudnia 1925 r.

Do PP. Wojewodów i Delegata Rządu w Wilnie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia) przesyła strzeszczenie i wyciąg ze sprawozdania Dr. A. Dorosza o organizacji walki z gruźlicą w powiecie Sanockim w celu zwrócenia uwagi pp. lekarzom powiatowym na środki wciągnięcia czynników społecznych i samorządowych do tej akcji.

Dr. A. Dorosz zwołał dnia 19.8 1925 r. walne zebranie powiatowego Koła walki z gruźlicą w porozumieniu ze starostą, prezesem rady powiatowej i burmistrzem m. Sanoka. Starosta zwołał wójtów gmin i przedstawicieli wsi. Zaproszono Inspektora Szkolnego, nauczycielstwo szkół powszechnych, księży, lekarzy wolnopraktykujących i przedstawicieli miejscowej inteligencji. Po referatach na temat zwalczania gruźlicy i dyskusji przystąpiono do zapisów na członków Koła, które dały bardzo dobre wyniki. Wybrane władze koła ukonstytuowały się i opracowały do 2 tygodni plan akcji. Powołano Komisję dochodową, progandy i budowy przychodni.

Komisja dochodowa wystosowała podanie do pow. Kasy Chorych, do Magistratu m. Sanoka, do kahału i do wydziału powiatowego z prośbą o subwencję na budowę i stałą miesięczną zapomogę.

Korzystając z posiedzenia lekarzy obwodu sanockiego, zaapelowałem do nich o dobrowolne opodatkowanie się na rzecz Koła Walki z gruźlicą. Po dyskusji uchwalili lekarze powiatu sanockiego odstąpić na ten cel 1 proc. swego przypisu brutto z Kasy Chorych, jako miesięcznego wynagrodzenia dla lekarzy. Prócz tego opodatkowali się lekarze, płacąc od każdej wydanej recepty podatek gruźliczy w wysokości 3-ch groszy i w tym celu sporządziliśmy im odpowiednie blankiety recept ze znaczkiem Koła Walki z gruźlicą.

Za przykładem lekarzy opodatkowali się i aptekarze, płacąc od każdej wydanej recepty po 5 groszy podatku na gruźlicę i w tym celu sporządziliśmy im odpowiednie znaczki do naklejania na recepty.

Dnia 4 października urządziła Komisja „Dzień kwiatka" na Koło Walki z gruźlicą, a zbiórka uliczna dała przeszło 200 złotych.

Wspomnę tu jeszcze o odniesieniu się do banków i kas zaliczkowych o subwencję dla Koła Walki z gruźlicą o puszkach opieczętowanych przez Starostwo, wystawionych w lokalach publicznych, o bloczkach ze znaczkami Koła Walki z gruźlicą, opodatkowaniu na walkę z gruźlicą rachunków, które wystawia się w restauracjach i t. d.

Nie mogę pominąć nadawania koncesji na kina i t. p. zezwoleń na przedstawienia dla zespołów artystycznych i t. d. z których pewien procent zawsze uzyskujemy na rzecz Koła Walki z gruźlicą.

Obecnie przygotowuję się sztukę teatralną, którą w najbliższym czasie wystawi się w sali Sokoła za wstępami na rzecz walki z gruźlicą, obrazki i inne imprezy, mające dać dochód.

Komisja propagandowa rozpoczęła działalność odczytem Dr. Domańskiego a szereg odczytów o gruźlicy będzie kontynuowany po całym powiecie sanockim. Prócz tego wydała Komisja popularną broszurkę p. t. „Czy chcesz umrzeć na gruźlicę" i odniosła się do Inspektoratu Szkolnego oraz Dyrekcji szkół powszechnych i gimnazjum, aby rozsprzedać ją po minimalnych cenach wśród młodzieży szkolnej w miastach i po wsiach, a nadto Kasa Chorych podjęła się rozsprzedaży wśród sfer robotniczych.

Komisja budowlana zajęła się na razie budową przychodni przeciwgruźliczej. W tym celu otrzymała plac pod budowę od Magistratu m. Sanoka. Plany wygotował bezpłatnie budowniczy p. Mazurek. Kamień ofiarowało miasto z własnych kamieniołomów, drzewo budulcowe Dr. Domański, cegłę miejscowe cegielnie, dachówkę miejscowa fabryka.

Koszty samej robocizny mają wonosić według obliczenia budowniczego 4 zł. Przychodnia ta jest tak pomyślną, że w niej oprócz udzielania porad będzie się leczyło zwłaszcza chorych na gruźlicę gruczołową lampą kwarcową. Ponieważ w Sanoku niema elektryki uprosiliśmy Dyrektora fabryki „Wagonów i Maszyn" w Posadzie Olchowskiej o prąd elektryczny, a gmina Posada Olchowska obiecała nam przewody elektryczne. Aby uzyskać bezpłatnie lekarstwa, zwłaszcza preparaty gwajakolowe, odniosło się Koło do firm krajowych „Spiess" i innych o bezpłatne ich udzielanie. Wzamian obiecaliśmy polecać i zapisywać preparaty tejże firmy. Otrzymaliśmy przychylną odpowiedź.

Aptekarze w powiecie zgodzili się na udzielanie jak największego opustu.

Po uruchomieniu lampy kwarcowej, zawrzemy osobną umowę z Kasą Chorych o leczenie ich członków w naszej przychodni, ze specjalnem wynagrodzeniem.

W przyszłym roku mamy zamiar zbudować na gruntach miejskich na „Białej Górze", miejscowości klimatycznej, wśród lasów szpilkowych, mały pawilon do leczenia gruźlicy w początkowych okresach choćby na 10—20 łóżek.

Z dotychczasowego doświadczenia w organizacji walki z gruźlicą, muszę to jedno stwiedzić, że pomysł otwarcia tej organizacji w połowie na osobach urzędowych a w połowie na prywatnych, a zwłaszcza wysunięcie p. Starosty na stanowisko przewodniczącego jest bardzo szczęśliwym i mądrze obmyślanym albowiem w ten sposób ma się wszystkie nici w ręku, oraz otwartą drogę do wszystkich organów i czynników tak samorządowych, jak i społecznych, a ponadto zdobywa się dla samego T-wa prestige jakiegoby przy innej formie organizacji nigdy uzyskać nie było można.

Za Ministra (—) Adamski
zastępca Dyrektora Sł. Zdrowia.

L. Zd. 207/24. Łódź, dn. 22 grudnia 1925 r.

Do wszystkich Starostw Województwa Łódzkiego (Lekarz Powiatowy) i Komisarjatu Rządu na miasto Łódź

— przesyła się do wiadomości i jako wzór.

Za Wojewodę (—) Dr. Skalski
Naczelnik Wydz. Zdrowia Publ.

VI.

KOMUNIKATY.

Obwieszczenia o rejestracji związków i stowarzyszeń.

6

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 14. 11. 1925 r. L. Pr. 4894(3)II, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1145 „Towarzystwo Rzemieślnicze „Jedność" w Sompolnie" (p. Koło).

7

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 14. 11. 1925 r. L. Pr. 712(12)II, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1146 Towarzystwo wspierania niezamożnych uczniów i uczenic wyznania mojżeszowego średnich zakładów naukowych w Tomaszowie Maz. (p. Brzeziny).

8

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 16. 11. 1925 r. L. Pr. 3917(2)II, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1147 „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Malanowie" (p. Łódzki).

9

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 26.11 1925 r. L. Pr. 5553 (3) II, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1148, Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Wardzynie (powiat Łódzki).

10

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 26.11 1925 r. L. Pr. 5553 (2) II, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1149. Stowarzyszenie Reprezentantów Branży Kolonjalnej w Łodzi.

11

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 1.12 1925 r. L. Pr. 4693 (3) II, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1150, „Kółko Łowieckie w Uniejowie" (pow. Turecki).

12

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 1.12 1925 r. L. Pr. 5168 (2) II, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1151, Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół" w Widzowie (pow. Radomsk.)

13

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 1.12 1925 r. L. Pr. 1987 (4) II, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1152, Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół" w Pyzdrach (pow. Słupecki).

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 1.12 1925 r. L. Pr. 5405 (2) II, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1153, Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Lądzie (pow. Słupecki).

14

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 1.12 1925 r. L. Pr. 3868 (2) II, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1154, Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Wodzinku (powiat Łódzki).

15

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 2.12 1925 r. L. Pr. 4206 (3) II, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1155, Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Jankowie (pow. Brzeziński).

16

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 2.12 1925 r. L. Pr. 4893 (3) II, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1156, Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół" w Kruszynie (pow. Radomsk).

17

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 2.12 1925 r. L. Pr. 3788 (2) II, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1157, Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Królikowie (pow. Koniński).

18

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 2.12 1925 r. L. Pr. 5287 (2) II, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1158, Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Nowym Świecie (pow. Koniński).

19

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 2.12 1925 r. L. Pr. 5165 (2) II, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1159, Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej w Dymku (pow. Wieluński).

21

KOMUNIKAT.

POLSKA AGENCJA TELEGRAFICZNA.

Biuletyn ekonomiczny.

Warszawa, dnia 17.10 1925 r. 11 października był historycznem dniem nietylko dla Konina i jego okolicy, ale i dla całej Polski, w dniu tym bowiem zjazd przedstawicieli władz i powiatów, położonych wzdłuż rzeki Warty od Sieradza do ujścia Prosny, pod przewodnictwem p. Wicewojewody Łyszkowskiego z udziałem prezesa dyrekcji dróg wodnych i naczelnika wydziału wodnego województwa łódzkiego — uchwalił stworzyć związek powiatów: sieradzkiego, tureckiego, kolskiego, konińskiego i słupeckiego, celem regulacji rzeki Warty i jej dopływów. Wybrany na zjeździe komitet ma się zająć tą sprawą, ze względu jednakże na jej doniosłe znaczenie również i dla innych dzielnic Polski, postanowio-

(Dalszy ciąg na str. 7)

Koszt utrzymania dziennego rodziny pracowniczej, złożonej z 4-ch osób.

Nazwa artykułów	Ilość artykułów dziennie	Październik 1925 r. Średnio gr.	Październik 1925 r. Koszt ogólny gr.	Listopad 1925 r. III-ci tydzień	Listopad 1925 r. IV-ty tydzień	Średnio	Koszt ogólny
Żywność.							
Chleb pytlowy	1,23 kg.	35,0	43,05	35,0	35,0	35,0	43,05
Mąka pszenna	0,25 „	51,0	12,75	51,5	54,5	53 0	13,25
Kasza jęczmienna śred. gat. grubsza	0,05 „	54,0	2,70	50,0	52,0	51,0	2,55
Groch polny okrągły	0,05 „	48,5	2,41	46,5	47,0	46,75	2,33
Ziemniaki	1,50 „	10,0	15,00	10,0	10,0	10,0	15,00
Masło niesolone kuchenne	0,065 „	474,75	30,86	501,5	503,5	502,5	32,66
Mleko niezbierane	0,75 litr	32,0	24,38	35,0	35,0	35,0	26,25
Kiełbasa zwycz. wieprzowa (nie krak. lub krajana)	0,07 kg.	275,0	19,25	240,0	240,0	240,0	16,80
Jaja kurze	1,5 szt.	16,0	24,0	21,5	22,5	22,0	33,00
Ryż	0,15 kg.	77,0	11,55	84,0	84,0	84,0	12,60
Słonina	0,10 „	295,0	29,50	260,0	260,0	260,0	26,00
Mięso wołowe śr. gat. z kośćmi	0,25 „	164,0	41,00	150,0	150,0	150,0	37,50
Cukier (faryna)	0,11 „	123,5	13,58	120,0	120,0	120,0	13,20
Sól	0,10 „	30,0	3,00	30,0	30,0	30,0	3,00
Kawa zbożowa	0,04 „	140,0	5,60	140,0	140,0	140,0	5,60
Herbata	0,01 „	1800,0	18,00	1800,0	1800,0	1800,0	18,00
			296,63				300,79
Opał, światło i pranie.							
Węgiel kamienny	6,15 „	30,75	31,21	51,0	51,0	51,0	31,37
Nafta	0,16 „	54,00	8,64	54,5	55,5	55,0	8,80
Mydło zwycz. żółte śred. gat.	0,04 „	167,00	6,68	169,5	179,0	174,25	6,97
Mieszkanie i przejazdy.							
Mieszkanie jednoizbowe	miesięczn.	6,26	20,00	626,00			20,80
Tramwaj	2 przejazd.	14,00	28,00	14,00			28,00
Potrzeby kulturalne.							
Gazeta	1 egz.	20,00	20,00	20,00			20,00
Wpis w szkole państwowej od I—IV kl. rocznie	rocznie		22,42				22,42
Zeszyty szkolne	0,22 egz.	10,00	2,20	10,00			2,20
Fryzjer	1/30	140,00	4,66	140,00			4,66
Teatr (kino)	2/30	100,00	6,66	100,00			6.66
			151,27				151,88
Odzież, bielizna i obuwie. **Norma**							
Velour 2,25 metr.	na 1 rok	2663,00	16,42	31,41			19,36
Kamgarn 4,50 „	„ 1 „	2423,00	29,87	29,06			35,83
Madepolam 60,00 „	„ 1 „	151,6	24,92	1.73,6			28,54
Kretom 21,00 „	„ 1 „	102,5	5,90	1,11			6,39
Kamasze chromowe czarne	3 pary na 1 rok	3360,0	27,53	35,60			29,20
Zelówki męskie	3 „ „ 1 „	750,0	6,16	8,33			6,84
			110,80				126,16
			296,63	578,83 / 558,70 = 103,6%			300,79
			151,27				151,88
			558,70		**wzrost 3,6%**		578,83

Dr. S. Skalski, przewodniczący

no rozszerzyć związek i na inne zainteresowane powiaty i okolice.

W zjeździe przyjmował udział delegat Ministerstwa Robót Publicznych a pp.: ministrowie Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych, wojewodowie: poznański i pomorski, nadesłali swe życzenia. Uchwała zjazdu ma dla rolnictwa, przemysłu, handlu, dla rzemiosł i dla uzdrowienia warunków gospodarczych w Polsce wielkie znaczenie, nie tylko ze względu na to, że bezrobotni otrzymają pracę, ale i to, że rynki wewnętrznego zbytu zostaną w ten sposób rozszerzone, bo, jakkolwiek nie mamy dostatecznej ilości obiegowej monety, zato pełne są nasze spichrza płodów rolnych i produktów przemysłu i górnictwa.

Towarzystwo „Drogi Wodne w Polsce", dążąc do zjednoczenia sił społecznych z Rządem, pobudza do wytworzenia jednolitego wewnętrznego frontu, opartego na wzajemnem współdziałaniu.

Przez swą energiczną propagandę ustaliło ono przekonanie, że Polskę Polacy własnemi siłami z kryzysu gospodarczego wydźwignąć są w stanie, o ile gminy, miasta, powiaty, związki gospodarcze, zawodowe i społeczne przyjdą z pomocą, celem ułatwienia regulacji rzek i budowy kanałów.

Zjazd i przyłączenie się do Towarzystwa ufających w swe siły gmin, miast i powiatów jest wielkim krokiem naprzód, zmierzającym planowo do celu, stworzenia wielkiego dzieła narodowego.

* * *

Towarzystwo Propagandy

BUDOWY DRÓG I BUDOWLI WODNYCH W POLSCE.

L. dz. 262/25. Warszawa, dn. 31.10 1925 r.

P. T.

Naszem nieszczęściem jest zbyt droga produkcja i stąd pochodzące wygórowane ceny artykułów najpierwszej i codziennej potrzeby, co wpływa na poniżenie wartości nabywczej naszego złotego — do 30 i 50%, — wskutek tego stosunki w Polsce tak się układają, że w bogatej Polsce Polacy są najbiedniejszym narodem Europy!

Polacy jednakże, od czasu swego powstania na nowo, dokonali w swej Rzeczypospolitej zbiorowemi siłami cudów. To też i w tym wypadku zaradzą złemu przez zjednoczenie sił rozporządzalnych.

Ciężkie masowe artykuły, wiadomo, jak: surowce spożywcze i fabryczne, budowlane i opałowe itp., zajmując jednocześnie duże przestrzenie, nie znoszą dalekich transportów koleją.

Ruda ze wschodu jest zbyt drogą dzisiaj dla hut naszych i całej Europy. Tak samo aprowizacja wielkich miast i centrów fabrycznych, jak i drzewo ze wschodu oraz nawozy sztuczne i inne ciężkie masowe produkty na dalszą odległość nie wytrzymują kosztów transportu kolejowego.

Wskutek tego np.: koszty utrzymania i budowania w Warszawie, Poznaniu i t. d. są zbyt wysokie, gdyż na wszelkiej produkcji ciążą ogromnie koszty transportu węgla, surowców i na odwrót, a frazes: „mamy w Polsce wszystko", pozostaje tak długo frazesem, dopóki nie dokonamy potanienia transportów, które wpłyną na obniżenie kosztów produkcji, a zatem i cen konsumcji.

Polska, będąc najbliżej swych rynków zbytu i zapotrzebowań, ma możność być najtańszym, najbogatszym i najszczęśliwszym krajem Europy, pozyskując jednocześnie przynależną powagę i znaczenie!

(—) Inżynier **Rafał Mierzyński**
Dyrektor Główny i Członek Zarządu
Mandatarjusz Samorządów Komunaln.

22

KOMUNIKAT.

Konferencja o Parku Narodowym Tatrzańskim w Krakowie.

W dniach 8—10 grudnia r. b. odbyła się w Krakowie, w sprawie utworzenia w Tatrach na pograniczu polsko-czechosłowackim parku przyrody — konferencja ekspertów, zwołana z inicjatywy Polskiej Akademji Umiejętności i Czeskiej Akademji Nauk. W konferencji wzięli udział ze strony polskiej: dr. Walery Gostal, prof. geologji Akademji Górniczej w Krakowie, dr. Michał Siedlecki, prof. zoologji U. J., dr. Stanisław Sokołowski, prof. leśnictwa U. J., dr. Władysław Szafer, prof. botaniki U. J., ze strony czechosłowackiej: dr. Karel Domin, prof. botaniki Uniwersytetu, dr. Viktor Dvorsky, prof. geologji Politechniki, prof. Jiri Janda, konserwator Min. Oświaty, dr. Radim Kettner, prof. geologji Politechniki, wszyscy z Pragi. Eksperci powyżsi reprezentowali tak obie Akademje Umiejętności, jak towarzystwa naukowe. Wynikiem konferencji było wypracowanie szczegółowej ekspertyzy naukowej co do projektu zamiany Tatr na park przyrody. Ekspertyza przewiduje utworzenie parku w granicach pełnej suwerenności każdego z państw z tem, że zasady parku będą po obu stronach jednakowe ze względów naukowych i praktycznych. W organizacji parku utworzy się nowy typ, który nie jest kopją ani amerykańskich, ani szwajcarskich parków, ale uwzględniając zdobyte w tych parkach doświadczenie dostosowuje się do lokalnych stosunków. Szczegółowy memorjał konferencji będzie w najkrótszym czasie przedłożony właściwym instancjom urzędowym i ustawodawczym. Należy podkreślić, że przebieg konferncji ujawnił całkowitą zgodność poglądów ekspertów polskich i czechosłowackich.

Ogłoszenie.

Okręgowy Urząd Ziemski podaje do publicznej wiadomości, że na skutek wniosku Okręgowego Urzędu Ziemskiego w przedmiocie rozszerzenia obszaru scaleniowego wsi Rożniatowice, w gminie Bujny-Szlacheckie, powiecie piotrkowskim położonej, Okręgowa Komisja Ziemska w Piotrkowie decyzją, powziętą na posiedzeniu jawnem w dniu 23-go lipca 1925 r. (sprawa № R. 89/24) postanowiła: — rozszerzyć obszar scalenia wsi Rożniatowice przez włączenie do niego 8 ha 3514 m. kw. gruntów poleśnych, należących do uczestników scalenia, właścicieli osad tabelowych N. N. 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 i 22.

Piotrków, dnia 12 grudnia 1925 r.

Prezes: w z. Grabowski.

OGŁOSZENIE.

Wydział Handlowy Sądu Okręgowego w Łodzi na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 1925 r. po rozpoznaniu sprawy H. Z. 222/25 o ogłoszenie upadłości firmy „Bracia Grodzieńscy" — postanowił 1) ogłosić upadłość firmy „Bracia Grodzieńscy" oraz wspólnikom Mojżeszowi Grodzieńskiemu i Łazarzowi Grodzińskiemu, 2) chwilę otwarcia upadłości oznaczyć na dzień 10 grudnia 1925 r., 3) zamianować Sędzią Komisarzem Sędziego Handlowego St. Kopczyńskiego, 4) zamianować kuratorem upadłości adw. Wiktora Pełkę, 5) nakazać opieczętowanie kantoru, składów, kasy, ksiąg, zbioru dokumentów, rejestrów, papierów, ruchomości i rzeczy upadłej firmy oraz wspólników gdziekolwiek się one znajdują, 6) dokonać publikacji wyroku zgodnie z przepisem art. 457 K. H., 7) uskutecznić wpis w rejestrze handlowym na zasadzie art. 2 p. 4 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., 8) wyrok opatrzyć rygorem tymczasowej wykonalności.

Wobec tego, wzywam wszystkich dłużników upadłej firmy i upadłego do wydania majątku, stanowiącego własność upadłej firmy i upadłych spólników, do masy upadłości, oraz wzywam wszystkich wierzycieli upadłości do zgromadzenia się w Wydziale Handlowym Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 28 grudnia 1925 r. o godz. 12 w poł w celu wyboru kandydatów na Syndyków tymczasowych. Ostrzegam przed zmową z upadłymi.

Kurator upadłości: adwokat **Wiktor Pełka.**

Zagubienie weksIu.

Zginął weksel Nr. 4157 na zł. 500.— pł. 25/II. 1926 roku w Warszawie, Nalewki Nr. 21. Weksel wystawiony w Warszawie 12/XI. 1925 r. przez J. Baumkopfa na zlecenie Abr. Aronsona i scedowany na Sp. Akc. „Przemysł Jedwabny". Ostrzega się przed nabyciem tego wekslu, zastrzeżenia nieważności zrobione. Znalazcę uprasza się o zwrot pod adr. Sp. Akc. „Przemysł Jedwabny" Łódź, Cegielniana № 13, za wynagrodzeniem.

Ogłoszenie.

Okręgowy Urząd Ziemski podaje do publicznej wiadomości, że na skutek wniosku włościan wsi Dobrosław z dnia 2 czerwca 1918 r., w przedmiocie scalenia gruntów ich wsi w gminie Lututów powiecie wieluńskim położonej, Okręgowa Komisja Ziemska w Piotrkowie decyzją, powziętą na posiedzeniu jawnem w dniu 23 kwietnia 1925 roku (sprawa N. R. 65/22) postanowiła: 1) uznać dotychczasowe postępowanie scaleniowe wsi Dobrosław, jako niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa, za wadliwe, 2) wniosek włościan wsi Dobrosław z dnia 2 czerwca 1918 r., w przedmiocie scalenia ich gruntów, zatwierdzić, 3) określić obszar scalenia w granicach: a) gruntów ukazowych wsi Dobrosław o powierzchni około 171 ha, b) gruntów oddanych z dóbr Świątkowice za serwituty włościanom wsi Dobrosław o powierzchni około 17 ha — za wyłączeniem z tej przestrzeni lasu.

Piotrków, dnia 19 grudnia 1925 r.

Prezes: w z. Grabowski.

Edykt.

Ignacy Koronkiewicz, syn Dawida, urodzony w 1872 r. wyznania prawosławnego, z zawodu podmajstrzy ciesielski zamieszkały ostatnio w Łodzi przy ul. Pomorskiej Nr. 113, powołany wskutek mobilizacji w 1914 roku do armji rosyjskiej, gdzie służył w niewiadomym oddziele, dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu jest poszukiwany przez Powiatową Komendę Uzupełnień Łódź-miasto wskutek prośby jego żony Marjanny o uznanie go za zaginionego.

Wzywa się wszystkie osoby, posiadające o wyżej wymienionym jakiekolwiek wiadomości, mogące świadczyć o jego istnieniu lub zaginięciu do zawiadomienia o tem P. K. U. Łódź-miasto w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu z powołaniem się na L. dz. 31255/II.

Edykt.

Jan Fiebiger, syn Karola i Magdaleny z Merkolów, urodzony 9 listopada 1879 roku, wyznania ewangielickiego, z zawodu robotnik, zamieszkały ostatnio w osadzie Mania pod Łodzią, pow. Łódzkiego, powołany wskutek mobilizacji w 1914 roku do armji rosyjskiej, gdzie służył w 2 pułku piechoty, dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu jest poszukiwany przez Powiatową Komendę Uzupełnień Łódź-miasto, wskutek prośby jego żony Emy Fiebiger o uznanie go za zaginionego.

Wzywa się wszystkie osoby, posiadające o wyżej wymienionym jakiekolwiek wiadomości, mogące świadczyć o jego istnieniu lub zaginięciu do zawiadomienia o tem P.K.U. Łódź-miasto w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu z powołaniem się na L. dz. 25053/II.

Edykt.

Maksymiljan Wieczorkowski, syn niewiadomych rodziców, urodzony w 1891 roku, wyznania rzym.-kat., z zawodu przędzalnik zamieszkały ostatnio w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej Nr. 307, powołany wskutek mobilizacji w 1914 roku do wojska rosyjskiego, gdzie służył w niewiadomym oddziele, dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu jest poszukiwany przez Powiatową Komendę Uzupełnień Łódź-miasto, wskutek prośby jego żony Zofji Wieczorkowskiej o uznanie go za zaginionego.

Wzywa się wszystkie osoby, posiadające o wyżej wymienionym jakiekolwiek wiadomości, mogące świadczyć o jego istnieniu lub zaginięciu do zawiadomienia o tem P. K. U. Łódź-miasto, w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu z powołaniem się na L. dz. 7158/II.

Edykt.

Otton Ludwik Gnauk, syn Fryderyka i Joanny z Jeklów, urodzony 1 września 1873 roku, wyznania ewangielickiego, z zawodu biuralista, zatrudniony w wytwórni betony w Łodzi jako kierownik tejże, zamieszkały w Łodzi przy ul. Petersburskiej Nr. 32, powołany w skutek mobilizacji w 1914 roku do armji rosyjskiej, gdzie służył w 14 Turkiestańskim pułku Strzelców, dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu jest poszukiwany przez Powiatową Komendę Uzupełnień Łódź-miasto, wskutek prośby jego żony Marty Gnauk o uznanie go za zaginionego.

Wzywa się wszystkie osoby, posiadające o wyżej wymienionym jakiekolwiek wiadomości, mogące świadczyć o jego istnieniu lub zaginięciu, do zawiadomienia o tem P. K. U. Łódź-miasto w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu z powołaniem się na L. dz. 25054/II

Edykt.

Karol Guse, syn Augusta i Juljanny z Schkenderów urodzony w 1876 roku, wyznania ewangielickiego, z zawodu robotnik fabryczny, zatrudniony w fabryce Karola Buhlego w Łodzi i tutaj ostatnio zamieszkały przy ul. Aleksandrowskiej Nr. 112, powołany wskutek mobilizacji w 1914 roku do armji rosyjskiej, gdzie służył w 315 pułku piechoty, dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu jest poszukiwany przez Powiatową Komendę Uzupełnień Łódź-miasto, wskutek prośby jego żony Rozalji vel Rozyny Guse o uznanie go za zaginionego.

Wzywa się wszystkie osoby, posiadające o wyżej wymienionym jakiekolwiek wiadomości, mogące świadczyć o jego istnieniu lub zaginięciu do zawiadomienia o tem P.K.U. Łódź-miasto w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu z powołaniem się na L. dz. 25052/II.

Edykt.

Józef Sobolewski, syn Leona i Ludwiki z Kapuścińskich, urodzony dnia 27 listopada 1875 roku, wyznania rzym.-kat., z zawodu ślusarz, zamieszkały ostatnio w Łodzi przy ul. Rokicińskiej Nr. 37, powołany wskutek mobilizacji w 1914 roku do armji rosyjskiej, gdzie służył w niewiadomym oddziele, dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu jest poszukiwany przez Powiatową Komendę Uzupełnień Łódź-miasto, wskutek prośby jego żony Marjanny o uznanie go za zaginionego.

Wzywa się wszystkie osoby, posiadające o wyżej wymienionym jakiekolwiek wiadomości, mogące świadczyć o jego istnieniu lub zaginięciu do zawiadomienia o tem P. K. U. Łódź-miasto, w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu z powołaniem się na L. dz. 31244/II.

Edykt.

Gustaw Szmidtke, syn Erdmana i Wilhelminy, urodzony w 1886 roku w Łodzi, wyznania rzymsko-katol., z zawodu tkacz, zamieszkały ostatnio w Łodzi, ul. Nowaka 12, powołany wskutek mobilizacji w 1914 roku do armji rosyjskiej, gdzie służył w niewiadomym oddziele dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu jest poszukiwany przez Powiatową Komendę Uzupełnień Łódź-miasto, wskutek prośby jego żony Melidy Szmidtke o uznanie go za zaginionego.

Wzywa się wszystkie osoby, posiadające o wyżej wymienionym jakiekolwiek wiadomości, mogące świadczyć o jego istnieniu lub zaginięciu do zawiadomienia o tem P. K. U. Łódź-miasto w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu z powołaniem się na L. dz. 26576/II.

OGŁOSZENIA DROBNE.

Aczkasówa Zofja zagub. legitymac. służbową, wyd. przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Warszawie. 3094 3 2

Akatównie Oldze skradz. legitymację rzędniczą Nr. 7225, wyd. przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łódzkiego. 3104 3 2

Augustyniakowi Władysławowi skradziono legitymację dorożkarską Nr. 93. 3079 3-3

Adamczyk Andrzej zagubił kartę ewidenc. na konia Nr. 2366. 3062 3 3

Bergfreid Josek zagub. kartę powoł. r. 1895, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3077-3-3

Balcerzak Henryk zagub. tymczasowy dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. P. P. 3039 3-3

Barlak Anna zagub. dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Łyszkowice. 3089 3-3

Berliner Mieczysław zagubił paszport zagraniczny, wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3127-3-2

Chmielewski Adam zagubił kartę ewidenc. Nr. 8769 na konia. 3063-3-3

Cyranka Stanisława zagubiła dowód osob., wydany przez Urząd gm. Czarnocin, St. Łódzkie. 3157-3-1

Czapieski Roman zagubił paszport niem., wyd. w Łodzi dnia 11/9 1915 za Nr. 5848. 3159-3-1

Cieplucha Aniela zagub. papaszport niem., legitymację zapomogową oraz książkę obrachunkową z fabryki Geyera. 3130-3-1

Dajcz Tobjasz Majlich zagub. kartę powołania rocz. 1900, wyd. przez P.K.U. Łódź. 3162 3-1

Dębski Kazimierz zagubił ks. wojsk. wraz z kartą mob. rocz. 1899, wyd. przez P. K. U. Łódź-miasto. 3160-3-1

Duszyński Józef zagub. wszystkie papiery wojskowe. Miejsce zam. wieś Przycłapy, gm. Starzenice, st. Wieluńskie. 3056-3-3

Edelsztein Rubin zagub. 2 weksle po 50 zł. każdy, z wystaw. Engel na zlec. R Edelstein, płatny 30/XII-rb. oraz kwitarjusz z pokwitowaniami na zapłac. komornego z domu przy ul. Kilińskiego Nr. 25. 3076-3-3

Edelbaum Wolf zagubił tymczasowy dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3152 3-1

Frajchel Aleksander zagubił ks. wojsk. r. 1892, wyd przez P. K. U. Łódź, legitymację służbową, wydaną przez Inspekt. Szkolny Pow. Łódzkiego oraz dowód osob., wydany przez St. Łódzkie. 3118-3-2

Fisiak Jan zagubił ks. wojsk. r. 1900, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3061-3-3

Fajneman Abram zagub. obligację państwową dolarówki Nr. 633285 z Banku Polskiego w Łodzi. Miejsce zam. Łódź, ul. Lipowa Nr. 20. 3100 3 2

Gezundheit Luzer zagubił ks. wojsk. r. 1900, wyd. przez P. K. U. Łódź m. oraz tymcz. dowód osob., wydany w Łodzi przez Kom. Rządu. 3054 3-3

Falcman Berta zagub. legitymację zapomogową Nr. 5107 wraz z talonem na zł. 9. 3066 3-3

Gertner Karol zagub. dowód osob., wydany przez Kom. Rządu na m. Łódź 3134-3-1

Grynik Walter zagubił ks. wojsk. wraz z kartą mob., wyd. przez P. K. U. Łódź-powiat. 3087 3 3

Grinberg B. N. zagub. weksel na zł. 100, płatny 5/XII-rb. wyst Renat Binde w Żółkiewie na zlec Igra - Lwów i K. Lipman. Niniejszy weksel unieważniono, 3120 3 2

Gelert Józef zagubił dowód osob., wyd, przez Komendę P. P. w Łodzi za L. 144. 3048 3 3

Grochowalska Stanisława zagubiła dowód osob., wyd. przez Kom. P. P. w Łodzi. 3070 3-3

Glen Antoni zagubił legitymację zapomog. Nr. 5898 wyd. w Łodzi przez P. U. P. P. 3082-3 3

Glyda Feliks zagub. ks. wojsk. wraz z kartą mob. r. 1899, wyd. przez P. K. U. Kutno oraz dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Piaskowice. 3047-3-3

Grinberg Fajbusz zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu dnia 10/XII 1923 za Nr. 1557 „G". 3045-3-3

Gnat Chaja zagubiła dowód osob., wyd. w Radoszycach. Miejsce zam. Łódź, ul. Wschodnia 57 u p. Szwarcbauma. 3133-3 1

Herszterg Izrael zagubił ks. wojsk. wraz z kartą mob. rocz. 1898, wyd przez P. K. U. Łódź miasto. 3154 3 1

Herszenberg Lajzer zagub. ks. wojsk. r. 1884, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3106-3-2

Idczakowska Janina zagub. legitymację służbową Nr. 3147, wyd. przez Komendę Główną P. P. w Warszawie. 3046-3 3

Jankowski Karol zagub. książkę z Kasy Chorych m. Łodzi. 3085 3-3

Judka Ajzyk Szymon zagubił ks. wojsk., wyd. przez P. K. U. „Łask" w Sieradzu r. 1892. 3102 3 2

Jaworski Stanisław zagub. dowód osob., wydany w Łodzi oraz ks. wojsk. r. 1890, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3059-3-3

Jóźwiak Jan zagub. kartę mob. r. 1896, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3052-3 3

Jeger Hinda zagub. legitymację nauczycielską Nr. 5824 wyd. przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łódzkiego. 3131 3-3

Kokot Bronisław zagubił ks. wojsk. r. 1895, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3148-3-1

Kaczmarek Franciszek zagub. ks. wojsk. rocz. 1895, wyd. przez P. K. U. Sieradz. 3156-3-1

Kumert Karol zagub. papiery czeladnicze cechu rzeźnickiego w Ozorkowie, wyd. dnia 20/VIII 1906. 3132-3-1

Kotuszewski Kalman zagubił ks. wojsk. rocz. 1897, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3074-3-3

Kusy Pinkus zagub. ks. wojsk., wyd. przez P. K. U. Wieluń. 3065-3-3

Kiperówna Zofja zagub. legitymację nauczycielską, wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łódzkiego. 3064 3-3

Kleibert August zagub. w miesiącu październiku r. 1925 tymcz. dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Mazew, st. Łęczyckie r. 1919. Miejsce zam. wieś Odechów. 3057-3-3

Kaufman Lewkowicz zagubił ks. wojsk., wyd. przez P. K. U. Wieluń. 3128-3-2

Lodka Józef zagubił wyciąg z ksiąg stałej ludności, wyd w Łodzi. 3090 3-3

Lewy Jan zagubił ks. wojsk., wyd przez P. K. U. Łódź 3035-3-3

Lejman Majlich zagub kartę powołania rocz. 1901, wyd. przez P. K. U. Łódź pow. oraz dowód osob., wydany w Łodzi przez Kom. Rządu. 3032-3 3

Lerch Srul zagubił tymczas. zaświadczenie zwolnienia z wojska r 1904, wyd. przez 56 pułk w Krotoszynie. 3153 3-1

Lipa Jankel zagubił dowód osob., wydany w Ożarowie oraz ks. wojsk. r. 1892, wyd. przez P. K. U Łódź m. 3155-3-1

Lewandowski Stanisław zagubił prawo jazdy szoferskiej, wyd. przez Okręgową Dyrekcję Robót Publicznych. 3137-3-1

Lew Antoni zagub. książeczkę wojsk. r. 1898, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3135 3 1

Mielczarkowi Ignacemu skradziono dowód osob., bilet wojskowy, wyd. w Łodzi, patent kateg. 5 ej oraz poświadczenie na książkę domu okręgowego wraz z gotówką zł. 300. 3147-3 1

Moszkowicz Józef Lajb zagub. weksel na zł. 120, płatny 25/XII-25 z wystaw. M. L. Wajl na zlec. Jakób Fuks i Spółka. Niniejszy weksel unieważniono. 3150 3-1

Majerowicz Moszek Aron zagub książeczki wojsk. r. 1888, wyd. przez P. K. U. Sieradz oraz dowód osob., wyd. w Złoczewie, St. Sieradzkie. 3136-3-1

Miller Oskar zagubił dowód osob., wyd. przez Komendę P P. w Łodzi. 3121 3-2

Medwiedjew Aron zag. kartę rejestrac. r. 1886, wyd. przez Kom Rz. na m. Łódź. 3041-3 3

Miecznikowski Marjan zagub. tymcz. zaświadczenie demob. r. 1898, wyd przez 7 p. Ułanów w Mińsku Mazowieckim. 3086 3 3

Menachem Herszberg zagubił dokument wojskowy rocz. 1895, wyd, przez P. K. U. Łódź m. 3091-3 2

Mannhardt Klara zagub. legitymację, wyd. przez Urząd gm. Jezupol, pow. Stanisławów. 3110 3 2

Muszyńska Marjanna zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom Rządu. 3105-3-2

Moszkowicz Helena zagubiła weksel na zł. 60, pł. 30/XII-rb. wyst. Tylman Wacław na zlec. Galar, żyro Stern i Wajnrajch Niniejszy weksel unieważniono. 3123-3 2

Nekrycz Chuna zagubiła ks. wojsk. r. 1901, wyd. przez P. K. U. Łódź-powiat. 3067-3-3

Nowak Józef zagub. legitymację zapomog. Nr. 4670 oraz ks. obrachunk. z fabryki Rozenblata. 3119-3-2

Nowacki Stanisław zagub dowód osob., wyd. przez Kom. Rz. na m. Łódź 3115 3-2

Nadrowska Stanisława zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez VI Kom. P. P. 3050 3-3

Nazalski Juljusz zagub. kartę mob. r 1903, wyd. przez P. K. U Łódź-m. 3049 3-3

Olczakowi Bronisławowi skradziono ks. wojskową wraz z kartą mob. rocz. 1901, wyd. w Łodzi. 3083-3 3

Opatowski Szlojme Dawid zagub. dowód osob, wydany w Łodzi oraz ks. wojskową r. 1887, wyd. przez P. K. U. Łódź-miasto. 3161 3 1

Patrich Rudolf zagub. książkę wojsk. r. 1895, wyd przez P. K. U. Łódź-m. 3037 3 3

Pawłowski Bronisław zagubił kartę wojsk. r. 1903, wyd. przez Kom. Przegląd. w Łodzi. 3036-3 3

Przybył Hieronim zagubił ks. wojsk. r. 1894, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3051 3-3

Pruszynowski Juljusz zagubił dowód osob., wyd. dnia 1/6 1920 Nr. 562 p. przez Komendę P. P. w Łodzi. 3081-3 3

Pohl Ferdynand zagub. kartę powołania rocz. 1901, wyd przez P. K U. Łódź-m 3078-3 3

Pędowski Zygmunt zagub. ks. wojsk. r. 1897 wraz z kartą mob., wyd. przez P. K. U. Łódź Konin. Miejsce zam. wieś Świetnia. 3112 3-2

Pietrzak Józef zagub. książkę wojsk., wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3109 3 2

Paduch Antoni zagubił książkę wojsk. rocz. 1896, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3075 3-3

Perugiewicz Józef zagubił ks. wojskową, wyd. przez P. K. U. Łask. 3034-3 3

Piech Ignacy zagub. książeczkę wojskową, wyd. przez P. K U. Łask. 3033 3-3

Pawlak Franciszka zagub. dowód osob., wyd. przez Kom. P. P. w Łodzi. 3040 3-3

Rolewicz Stanisław zagub kartę demob. rocz. 1901, wyd. przez P. K. U. Łódź m 3124-3 2

Rochman Hersz zagub. dowód osob., wyd. w Sobienie Jeziory. 3116 3 2

Rozenberg Abba zagub. kartę powołania rocz. 1904, wyd. przez P. K. U Łódź-m. 3080 3 3

Radzińska Genowefa zagubiła dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3073-3-3

Rozen Wolf zagubił dowód osob., wyd. w Płocku Miejsce zam. Płock, ul. Szeroka. 3138 3-1

Szpajcher Irma zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3151-3-1

Sobanda Andrzej zagub. kartę demob. rocz. 1897, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3146 3 1

Sobanda Stefan zagubił ks. wojsk. r. 1896 oraz zaświadczenie na odbiór zł. 100. 3145-3 1

Skradziono 2 dowody osob. na imię Fryderyka i Otylji Trade. wydane w Łodzi przez Kom. Rządu. 3144 3 1

Sołowiejczyk Rywka zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 3158-3-1

Skradziono dowód osob., ks. wojsk., wyd. przez P. K. U. Sieradz oraz akt własności majątku i polisę ubezpieczenioną budynków od pożaru na imię Suwały Szczepana zam. we wsi Inczew, gm. Bartochów, st Sieradzkie. 3141 3 1

Skradz. patent na imię Magier Fajga Taube zam. w Strykowie. 3069 3 3

Stawirejównie Sabinie skradziono d. 23/8 25. legitymację urzędniczą Nr. 2902. 3099 3 2

Szlamowicz Wolf zagubił ks. wojsk. r. 1897, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3103-3-2

Stefaniak Aniela zagub kartę fabryczną z fabryki Poznańskiego w Łodzi. 3129 3 2

Sitowski Bolesław zagub. tymczasowe zaświadczenie demob. zwolnienia z wojska r. 1895, wyd. przez P. K. U. Łódź-miasto. 3095 3 2

Stasiak Bronisława zagub. dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Pucznie w, St. Łódzkie. 3093 3-2

Stelmach Jan zagub. książkę wojsk. r. 1893, wyd. przez P. K. U. Wieluń. 2473 3 2

Szatan Henoch zagubił kartę demob. r. 1896, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3044 3-3

Śniegula Antoni zagubił ks. wojsk. r. 1896, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 3042 3-3

Talar Ignacy zagubił kartę mob. rocz. 1901, wyd. przez 31 p. p. w Tomaszowie 3060 3-3

Tokarczyk Józef zagubił ks. wojsk. r. 1903, wyd. przez P. K. U. Piotrków. 3068-3-3

Wołkowicz Jechiel zagub. ks. wojsk. r. 1896, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3038 3-3

Walis Władysław zagub. kartę zwolnienia, wyd. przez Kom. Przeglądową w Łęczycy r. 1900. 3043 3-3

Wilkoszewski Józef zagubił dowód osob., wyd przez Województwo Łódzkie. 3122 3 2

Walczewski Jan vel Walczak zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rz. 3098-3-2

Wojciechowska Helena zagub. dowód osob., wyd. przez I Kom. P. P w Łodzi. 3113 3 2

Wołkowicz Bajnisz zagubił ks. wojsk. rocz. 1892, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 3101-3-2

Wypych Stanisław zagubił tymcz. dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Dzbanki. 3143-3-1

Zaginął dowód osob., wydany przez Urząd gm. Wierzchy, pow. Sieradzkiego na imię Anny Mączyńskiej. 3149-3-1

Zaginęło pozwolenie na flower, wyd. Triebe Janowi w Łodzi, ul. Kilińskiego Nr. 113. 3142 3-1

Zaginęła legitymacja dorożkarska Nr. 206 na imię Magnes Ajzyka. 3139-3-1

Zaginęła koncesja na uruchomienie farbiarni i zakładu karbonizacyjnego z firmy Józef Fuks i Syn w Łodzi z dnia 4/7 1922. 3140 3-1

Zaginęła karta ewidenc. Nr. 12234 na konia wałacha lat 6, wyd. Tow. Aprow. Miast Polskich w Łodzi, 3097-3 2

Zaginęło świadectwo na konia lat 5, maści karo - gniadej, wyd. firmie W. M. Kintsler. 3092-3-2

Ziebart Karol Ludwik zagub. dokument wojsk. r. 1900, wyd. przez Kom. Rządu w Łodzi. 3072 3 3

Zaginęło tymcz. zaświadczenie legitymacyjne, wydane przez Komendę P. P. Okręgu II Łódzkiego za Nr. 4475 b 8452 z dnia 24/II 25 r. na imię Bednarskiego Jana, posterunkowego ew. 4475. 3055 3 3

Zaginęły 3 tymczas. dowody osob. na imiona: Icek Machla i Estera Bluma Lewkowicz, wyd. przez Urząd gm. Dąbrowa-Rusiecka. 3071-3-3

Zaginął czek Nr. 477066 na 10 dolarów ameryk. Niniejszy czek unie[illegible]żniam. M. Tykoci[illegible] w Łodzi 3007-3-2

Zagubiono 2 weksle: 1) na zł. 100, pł. 15/I 26 z wystaw. L. Manszajn, 2) na zł. 80 pł 12. 1. 26. z wyst. R. Rozenbaum wraz z książką obrotową. Niniejsze weksle unieważniono. Łaskawy znalazca zechce zwrócić za wynagrodzeniem do firmy H Król w Łodzi, ul. Piotrkowska Nr. 3. 3108-3-2

Zaginęły 2 karty ewidencyjne na konie za Nr. 3389 3390 z V go Oddziału Straży Ogniowej w Łodzi. 3088-3-3

Zaginęła legitymacja nauczyc., wyd. przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łódzkiego z dnia 13/7-23 na imię Romualda Eugenjusza Steinhauera. 3053-3-3

Zieliński Teodor zagubił ks. wojsk. r. 1886, wyd. przez P. K. U w Piotrkowie. Miejsce zam. folwark Wroników, gm. Rozprza, pow. Piotrkowski. 3111 3 2

Redakcję zakończono: 31 grudnia 1925 r.

Drukarnia Państwowa w Łodzi, Piotrkowska 85